

РЕШЕНИЕ

№ 36746

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4760** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по жалбата на „ВАЛДЕКС“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник адв. К. против решение № 1100/23.03.2025 г., постановено по нахд № 12715/2024 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон. Като порок се изтъква неизлагането на мотиви по наведените доводи за липсата на съществени реквизити в съдържанието на наказателното постановление и по-конкретно липсата на посочване на датата и мястото на извършване на административното нарушение. Посочва се, че непосочването на датата на извършване на нарушението следва да се квалифицира като съществен порок, доколкото води до невъзможност да се определи давностният срок за образуването на административно наказателно производство съгласно чл. 34 от ЗАНН и ограничава възможността за нарушителя да разбере за какво точно нарушение е обвинен и съответно да организира защитата си. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществото на правния спор с отмяна на наказателното постановление. Заявява се искане за присъждане на разноски.

Ответникът по касация - Ръководителят на ТП на НОИ - С. град, чрез пълномощника си, в депозирана по делото молба, оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № НИ-1-21-01661167/08.08.2024 г., издадено от ръководителя на ТП на НОИ - С. град, с което на основание чл. 349, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) на „ВАЛДЕКС“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 5, ал. 7, т.1 от КСО.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 03.07.2024 г., в изпълнение на заповед №ЗР-05-21- 01618038/17.06.2024 г. на ръководителя на ТП на НОИ - С. град, е извършена проверка от инспектори при ТП-НОИ-С. град на адреса на осигурителя „Валдекс“ ООД в [населено място], [улица] по разходите на държавното обществено осигуряване на дружеството, което било посочено от В. К. В. като негов работодател в периода 1991 г. - 1993 г., но без данни за осигуряването му за определени месеци в този период. На място, от изисканите и представени от дружеството документи, в присъствието на неговия управител и счетоводител, проверяващите установили, че осигурителят „Валдекс“ ООД не е изпълнил задължението си да съхранява за срок от 50 години, считано от 01.01.1991 г. до 01.01.2041 г. ведомостите за заплати за отчетните периоди, както следва: от 01.09.1991 г. до 31.12.1991 г., и от 01.08.1992 г. до 31.12.1992 г., и за месец юни 1993 г., въз основа на които се установява осигурителният стаж на работниците и служителите, които документи осигурителят следва да съхранява по реда на чл. 35 от Закона за националния архивен фонд в частен архив на адреса си - [населено място], [улица]. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 от КСО. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол №КП-5-21-01650737/15.07.2024 г., въз основа на който е съставен АУАН. Срещу АУАН е депозирано писмено възражение. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред Софийския районен съд наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изрично е обосновал извода си, че не са налице нарушения относно законовите изисквания за съдържанието на АУАН и наказателното постановление. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност. Обосновал е мотиви

по наведеното в жалбата възражение за липсата на основания за прилагане на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на Софийския районен съд е НЕПРАВИЛНО.

Административно наказателната отговорност на „Валдекс“ ООД е ангажирана за допуснато нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 от КСО, изразяващо се в неизпълнение на задължението, в качеството му на осигурител, да съхранява за срок от 50 години, считано от 01.01.1991 г. до 01.01.2041 г. ведомостите за заплати за отчетните периоди, както следва: от 01.09.1991 г. до 31.12.1991 г., и от 01.08.1992 г. до 31.12.1992 г., и за месец юни 1993 г., въз основа на които се установява осигурителният стаж на работниците и служителите, които документи осигурителят следва да съхранява по реда на чл. 35 от Закона за националния архивен фонд в частен архив.

Задължението на осигурителите по чл. 5, ал. 7, т. 1 от КСО да съхраняват за срок от 50 години по реда на Закона за Националния архивен фонд на ведомости за заплати, трудови договори и други документи от трудовите/служебните досиета е регламентирано с изменение на КСО, обн. ДВ бр. 99/2019 г., в сила от 01.01.2020 г.

С оглед на това, административно наказващия орган неправилно е повдигнал административно наказателно обвинение по нормативна разпоредба, която не е била част от действащото право за периода 01.09.1991 г. до 31.12.1991 г., и от 01.08.1992 г. до 31.12.1992 г., и за месец юни 1993 г. (за който период се отнасят несъхранените от осигурителя трудови досиета на наети лица и разплащателни ведомости). Визираното съставлява нарушение не само на формалните изисквания по чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН досежно съдържанието на наказателното постановление, но и нарушение на основния принцип на административно наказателното производство по чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, че за всяко административно нарушение се прилага нормативния акт, който е бил в сила по време на извършването му. Недопустимо е ангажиране на административно наказателна отговорност за допуснато нарушение въз основа на правна норма, която не е била част от действащото право към момента на извършване на нарушението. Разпоредбата на чл. 5, ал. 7, т. 1 от КСО е приета ДВ бр. 99/2029 г., в сила от 01.01.2020 г., поради което е недопустимо същата да се прилага с обратна сила за посочения в наказателното постановление период 01.09.1991 г. до 31.12.1991 г., и от 01.08.1992 г. до 31.12.1992 г., и за месец юни 1993 г.

Санкционната норма на чл. 349, ал. 1 от КСО предвижда ангажиране на административно наказателната отговорност за нарушения на разпоредбите на част първа от този кодекс, на нормативните актове по прилагането му или за неизпълнение на задължителни предписания на контролен орган, поради което и евентуалното наличие на същото или аналогично задължение за осигурителите, като това по чл. 5, ал. 7, т. 1 от КСО в друг нормативен акт, действал в периода 01.09.1991 г. до 31.12.1991 г., и от 01.08.1992 г. до 31.12.1992 г., и за месец юни 1993 г. е ирелевантно към съставомерността на деянието, за което е издадено наказателното постановление предмет на производството пред Софийския районен съд.

Изложеното обосновава извод за неправилност на обжалваното решение на Софийския районен съд, което налага неговата отмяна и произнасяне по съществото на правния спор с отмяна на наказателното постановление.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 228 във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на касатора следва да се присъдят разноски, които са в доказан размер 360 лева - адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „ВАЛДЕКС“ ООД решение № 1100/23.03.2025 г., постановено по нахд № 12715/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОТМЕНЯ по жалбата на „ВАЛДЕКС“ ООД наказателно постановление № НИ-1-21-01661167/08.08.2024 г., издадено от ръководителя на ТП на НОИ - С. град.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати на „Валдекс“ ООД, ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 360 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: